

METODIKA INSTITUCIONÁLNÍ AKREDITACE

verze ze dne 27. 3. 2017

Institucionální akreditaci uděluje NAÚ vysoké škole pro oblast nebo oblasti vzdělávání a v jejich rámci pro příslušný typ nebo typy studijních programů na základě písemné žádosti vysoké školy.

Institucionální akreditace se vysoké škole standardně uděluje na dobu 10 let.

Písemná žádost o institucionální akreditaci obsahuje

- a) název vysoké školy,
- b) označení oblasti nebo oblastí vzdělávání, ve kterých vysoká škola na základě akreditace hodlá působit, a typu nebo typů studijních programů,
- c) zprávu o vnitřním hodnocení kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností vysoké školy a případné dodatky k této zprávě a
- d) sebehodnotící zprávu popisující a hodnotící naplnění jednotlivých požadavků vyplývajících z příslušných standardů pro akreditace, včetně požadavků týkajících se finančního, materiálního a dalšího zabezpečení činnosti vysoké školy a jeho rozvoje.

Vysoká škola dále může k žádosti přiložit hodnocení své činnosti provedené všeobecně uznávanou hodnotící agenturou, již se rozumí agentura, která je zařazená v registru EQAR (Evropském registru agentur zabezpečujících kvalitu) nebo je členem sdružení ENQA (Evropské asociace pro zabezpečování kvality ve vysokém školství); k tomuto hodnocení NAÚ přihlédne.

V příloženém Metodickém materiálu pro posuzování standardů pro institucionální akreditaci a sebehodnotící zprávu jsou uvedeny:

- a) navrhované standardy, které by měly být předmětem hodnocení; tyto standardy vycházejí ze zákona o vysokých školách a standardů pro institucionální akreditaci dle nařízení vlády č. 274/2016 Sb.,
- b) body, na které by se mělo hodnocení daného standardu zaměřit,
- c) body, které by vysoká škola měla uvést v rámci sebehodnocení daného standardu; tímto je zároveň určena osnova celé sebehodnotící zprávy
 - pokud skutečnosti, které mají být popsány nebo uvedeny, jsou výslovně uvedeny v existujícím předpisu nebo jiném dokumentu vysoké školy anebo na internetových stránkách vysoké školy, lze místo popisu uvést pouze daný dokument nebo odkaz na něj - URL konkrétních stránek (s uvedením konkretizace relevantní pasáže, např. rozsahem stránek či odkazem na příslušnou kapitolu/bod),
 - ke skutečnostem, které mají být popsány či doloženy, lze samozřejmě připojit i zhodnocení, popř. doplnit číselné indikátory,
 - pokud skutečnosti, které mají být rámcově vysvětleny, jsou jednoduchým (samovysvětlujícím) způsobem uvedeny v příkládaném podkladovém dokumentu, není třeba toto rámcové vysvětlení uvádět,
 - součástí vysoké školy se u vysokých škol členících se na součásti vždy rozumí fakulta a dále ty další součásti, které se podílejí na výuce (vysokoškolský ústav, vysokoškolský zemědělský nebo lesní statek),

Komentář [H1]: Bylo by vhodné nezužovat pouze na ENQA a EQUAR, vložit slovo „především“, tím necháváme prostor pro další hodnotící agentury. NAÚ pak individuálně posoudí, zda se jedná o relevantní agenturu.

Naše připomínka - MIA Třetí odstavec – příložený hodnocení všeobecně uznávanou hodnotící agenturou „K tomuto hodnocení NAÚ přihlédne“. Asi by bylo dobré definovat, do jaké míry k tomu bude přihlédnuto, minimálně proto, aby školy věděly, zda tento „rating“ postupovat či nikoliv.

A jak by to bylo v případě, kdy hodnocení školy agenturou nebude příznivé, nebude k žádosti přiloženo, přesto bude NAÚ známo. Bude k němu pak NAÚ rovněž přihlížet a jak?

Není zapracována a je nutno zapracovat.

- předpokládaný typický rozsah institucionální části textu sebehodnotící zprávy u středně velké vysoké školy s průměrnou mírou vnitřní heterogenity by měl být do cca 50 stran (bez příloh),
 - předpokládaný typický rozsah textu sebehodnotící zprávy k jedné oblasti vzdělávání by měl být 9 až 15 stran (bez příloh),
- d) podkladové dokumenty, kterými by vysoká škola měla naplnění daného standardu doložit
- tyto dokumenty jsou pro přehlednost a orientaci zpracovatele expertního posudku uvedeny u každého standardu zvlášť, předpokládá se, že každý dokument vysoká škola předloží pouze jednou a vždy uvede pouze konkretizaci relevantní pasáže, u většiny dokumentů postačí konkrétní odkaz na veřejnou část internetových stránek vysoké školy (v důvodných případech lze řešit i poskytnutím přístupu do intranetu vysoké školy nebo předáním dokumentu na datovém nosiči),
 - výslovně uvedené podkladové materiály lze v některých případech nahradit jinými poklady prokazujícími stejnou skutečnost,
 - výslovně uvedené podkladové materiály lze doplnit i případnými dalšími relevantními materiály.

Hodnocení bude prováděno

- a) primárně při zpracování expertních posudků pověřenými členy hodnotící komise (každý bod daného standardu, standard jako celek a souhrnně za kapitolu – římské číslování),
- b) dále dílčí komisí hodnotící komise (standard jako celek, souhrnně za kapitolu a souhrnně za oddíl – pro institucionální prostředí nebo příslušnou oblast vzdělávání/typ studijního programu),
- c) dále hodnotící komisí (standard jako celek, souhrnně za kapitolu, souhrnně za oddíl – pro institucionální prostředí a každou oblast vzdělávání/typ studijního programu) a
- d) nakonec zpravodaji (souhrnně za oddíl – pro institucionální prostředí a každou oblast vzdělávání/typ studijního programu).

Zásadní součástí činnosti dílčí hodnotící komise bude vždy návštěva na dané vysoké škole, při které budou zejména ověřovány a případně doplňovány informace uvedené v sebehodnotící zprávě.

Komentář [H2]: Je nutno doplnit minimálně 2 expertních posudků.

Naše připomínka k minulé verzi není zapracována viz MIA - Poslední odstavec - hodnocení akreditace, body ad a) a ad b).
Ad a) kolik bude pověřených členů hodnotící komise (kolik posudků?)
Je rozdíl mezi pověřenými členy hodnotící komise (ad a) a dílčí komisí hodnotící komise (ad b)? Takže stejné materiály hodnotí užší dílčí komise sestavená z pověřených členů, následně dílčí hodnotící komise a následně celá hodnotící komise?